VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta)

2020. gada 18. novembrī*

Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlota šķidruma sadales iekārta – Spēkā neesamības pamats – Aizsardzības nosacījumu neievērošana – Regulas (EK) Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Ražojuma izskata iezīmes, ko nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija – Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkts

Lietā T-574/19

Tinnus Enterprises LLC, Pleino [*Plano*], Teksasa (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv *A. Odle*, *R. Palijama*, advokāti, un *J. St Ville*, *barrister*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *J. Ivanauskas* un *A. Folliard-Monguiral*, pārstāvji,

atbildētāja,

otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, –

Koopman International BV, Amsterdama (Nīderlande), ko pārstāv *G. van den Bergh* un *B. Brouwer*, advokāti,

otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece –

Mystic Products Import & Export, SL, Badalona (Spānija),

par prasību par *EUIPO* Apelācijas trešās padomes 2019. gada 12. jūnija lēmumu lietā R 1002/2018-3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Mystic Products Import & Export* un *Koopman International*, no vienas puses, un *Tinnus Enterprises*, no otras puses,

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Kornezovs [*A. Kornezov*], tiesneši E. Butidžidžs [*E. Buttigieg*] (referents) un K. Kovalika-Baņčika [*K. Kowalik-Bańczyk*],

sekretāre: R. Ūkelīte [*R. Ūkelytė*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 16. augustā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā *EUIPO* atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 19. novembrī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā 2019. gada 11. novembrī,

ņemot vērā lietu nodošanu jaunam tiesnesim referentam, kurš darbojas desmitajā palātā,

ņemot vērā Vispārējās tiesas lietas dalībniekiem uzdotus rakstveida jautājumus un viņu atbildes uz šiem jautājumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtas 2020. gada 4., 9. un 10. jūnijā,

pēc tiesas sēdes 2020. gada 10. jūlijā

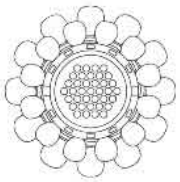
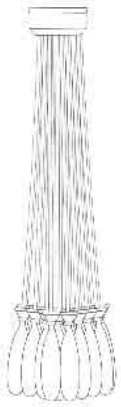
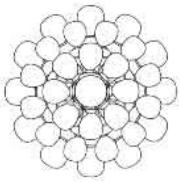
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītāja *Tinnus Enterprises LLC* ir Kopienas dizainparauga, kas Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojā (*EUIPO*) pieteikts reģistrācijai 2015. gada 10. martā un reģistrēts ar numuru 1 431 829-0001 (turpmāk tekstā – "apstrīdētais dizainparaugs"), īpašniece saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).

2 Apstrīdētais dizainparaugs ir attēlots šādi:

		
1.1.	1.2.	1.3.

3 Saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 36. panta 2. punktu prasītāja reģistrācijas pieteikumā ir precizējusi, ka apstrīdēto dizainparaugu ir paredzēts izmantot ražojumam "Šķidruma sadales iekārta", kas ietilpst 23.01. klasē atbilstoši 1968. gada 8. oktobra Lokarno Nolīgumam par dizainparaugu starptautiskās klasifikācijas izveidošanu.

4 2016. gada 7. jūnijā *Mystic Products Import & Export, SL*, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 4. panta 1. punktu un 8. panta 1. punktu, iesniedza pieteikumu par apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu. *Mystic*

Products Import & Export citastarp apgalvoja, ka visas apstrīdētā dizainparauga iezīmes esot noteikusi vienīgi to tehniskā funkcija. Līdz ar to, ņemot vērā Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktu, minētajam dizainparaugam nevarot tikt piešķirta nekāda aizsardzība.

5 2017. gada 19. aprīlī persona, kas iestājusies lietā, *Koopman International BV*, arī iesniedza pieteikumu par apstrīdētā dizainparauga atzīšanu par spēkā neesošu, pamatojoties uz tām pašām tiesību normām un būtībā tādu pašu argumentāciju kā iepriekš 4. punktā minētās. Persona, kas iestājusies lietā, lūdza, lai minētais dizainparaugs tiktu atzīts par spēkā neesošu vai vismaz lai tam tiktu piešķirta tikai ierobežota aizsardzība.

6 2017. gada 30. augustā *EUIPO* informēja abas pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējas, ka to pieteikumi tiks izskatīti vienā procedūrā saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 54. pantu.

7 Ar 2018. gada 30. aprīļa lēmumu Anulēšanas nodaļa atzina apstrīdēto dizainparaugu par spēkā neesošu.

8 2018. gada 31. maijā prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 55.–60. pantu, iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību, ar ko lūdza atcelt Anulēšanas nodaļas lēmumu.

9 Ar 2019. gada 12. jūnija lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") *EUIPO* Apelācijas trešā padome apstiprināja Anulēšanas nodaļas secinājumu, ka apstrīdētais dizainparaugs ir balstīts uz ražojuma, proti, šķidruma sadales iekārtas, iezīmēm, ko nosaka vienīgi šī ražojuma tehniskā funkcija, un tādējādi minētais dizainparaugs ir jāatzīst par spēkā neesošu saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 8. panta 1. punktu. Tāpēc prasītājas apelācijas sūdzība tika noraidīta.

Lietas dalībnieku prasījumi

10 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, ka, pirmkārt, apelācijas sūdzība tiek apmierināta, otrkārt, pieteikumi par apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu tiek noraidīti, treškārt, pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējām tiek piespriests atlīdzināt procesā Apelācijas padomē un Anulēšanas nodaļā radušos izdevumus un, ceturtkārt un pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Anulēšanas nodaļai, lai tā veiktu pārbaudi saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 4. panta 1. punktu;

– piespriest atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

11 *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

12 Prasības pamatojumam prasītāja ir izvirzījusi četrus pamatus, kas attiecas uz Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta piemērošanu, ko Apelācijas padome veikusi apstrīdētajā lēmumā.

13 Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Kopienas dizainparaugs nepiešķir tiesības uz ražojuma izskata iezīmēm, ko nosaka vienīgi ražojuma tehniskā funkcija.

14 Saistībā ar Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktu minētās regulas 10. apsvērumā ir precizēts:

"Tehnoloģiskie jauninājumi nebūtu jākavē, piešķirot dizainparaugu aizsardzību iezīmēm, ko diktē vienīgi tehniskā funkcija. Saprotams, ka no tā neizriet tas, ka dizainparaugam ir jābūt estētiskai vērtībai. Līdzīgi nebūtu jākavē dažādu konstrukciju ražojumu savietojamība, piešķirot aizsardzību arī mehānisku savienojumu dizainparaugiem. Tādējādi dizainparauga iezīmes, uz kurām šo iemeslu dēļ neattiecas aizsardzība, nebūtu jāņem vērā, novērtējot, vai citas dizainparauga iezīmes atbilst nosacījumiem aizsardzības iegūšanai."

15 Tiesa 2018. gada 8. marta spriedumā *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172, 31. punkts) tostarp secināja, ka Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktā ir izslēgta ražojuma izskata iezīmju aizsardzība atbilstoši Kopienas dizainparaugu tiesībām, ja tādiem cita rakstura apsvērumiem kā nepieciešamība minētajam ražojumam izpildīt tā tehnisko funkciju, it īpaši apsvērumiem, kas ir saistīti ar vizuālo aspektu, nav bijis nekādas nozīmes minēto iezīmju izvēlē, un tas tā ir pat tad, ja pastāv citi dizainparaugi, kas ļauj nodrošināt šo pašu funkciju.

16 Tiesa ir precizējusi, ka, lai novērtētu, vai ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija, ir jāpierāda, ka šī funkcija ir vienīgais faktors, kas ir noteicis šīs iezīmes, jo alternatīvu dizainparaugu esamība šajā ziņā nav noteicošā (spriedums, 2018. gada 8. marts, *DOCERAM*, C-395/16, EU:C:2018:172, 32. punkts).

17 Tiesa uzskata, ka jautājums par to, vai uz ražojuma izskata iezīmēm attiecas Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkts, ir jāizvērtē, ņemot vērā visus katra konkrētā gadījuma atbilstošos objektīvos apstākļus. Šāds vērtējums ir veicams, it īpaši ņemot vērā attiecīgo dizainparaugu, pamatojoties uz objektīviem apstākļiem, kas atspoguļo iemeslus, kuri ir noteikuši attiecīgā ražojuma izskata iezīmju izvēli, datus saistībā ar tā izmantošanu vai arī tādu alternatīvu dizainparaugu esamību, kuri ļauj izpildīt to pašu tehnisko funkciju, ciktāl šie apstākļi, šie dati un šī esamība ir pamatoti ar uzticamiem pierādījumiem (spriedums, 2018. gada 8. marts, *DOCERAM*, C-395/16, EU:C:2018:172, 36. un 37. punkts).

18 Prasītājas izvirzītie pamati ir jāizvērtē, ņemot vērā šos elementus.

Par pirmo pamatu, kurā apgalvots, ka Apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā nav izmantojusi strukturētu un sistemātisku pieeju

19 Prasītāja apgalvo, ka, ņemot vērā 2018. gada 8. marta spriedumu *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172), Apelācijas padomei, lai noteiktu, vai apstrīdētais dizainparaugs ir likumīgi reģistrēts, esot bijusi vajadzīga sistemātiska un strukturēta pieeja, lai, pirmkārt, noteiktu ražojuma, attiecībā uz kuru ir tikusi piešķirta apstrīdētā dizainparauga reģistrācija, tehnisko funkciju, otrkārt, identificētu ražojuma izskata iezīmes, kuras nosaka vienīgi šī ražojuma tehniskā funkcija, treškārt, noskaidrotu, vai katru no minētajām iezīmēm faktiski nosaka šā ražojuma tehniskā funkcija, un, ceturtkārt, izvērtētu apstrīdēto dizainparaugu, ņemot vērā kritērijus attiecībā uz novitāti un individuālu būtību, kā prasīts Regulas Nr. 6/2002 4.–6. pantā, neiekļaujot izskata iezīmes, ko nosaka vienīgi ražojuma tehniskā funkcija.

20 Prasītāja uzskata, ka Apelācijas padomes analīzei apstrīdētajā lēmumā šādas struktūras nav. Tā uzskata, ka Apelācijas padome savu analīzi nav sākusi ar attiecīgā ražojuma tehniskās funkcijas noteikšanu. Turklāt Apelācijas padome tā vietā, lai identificētu un pārbaudītu attiecīgā ražojuma izskata iezīmes, esot identificējusi četrus elementus, no kā sastāv attiecīgais ražojums, proti, savienotājelementu, caurulītes, balonus un virves, ar ko baloni ir piestiprināti caurulītēm, un tā vietā, lai pārbaudītu paša

ražojuma tehnisko funkciju, esot arī kļūdaini pārbaudījusi iepriekš minēto četru ražojuma elementu tehnisko funkciju. Tādējādi prasītāja uzskata, ka Apelācijas padome, apstrīdētā lēmuma 37. punktā būtībā secinot, ka neviena no apstrīdētā dizainparauga iezīmēm nav izvēlēta tikai ar mērķi uzlabot ražojuma izskatu, ir piemērojusi juridisku kritēriju, kas atšķiras no Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktā prasītā kritērija un līdz ar to ir kļūdains.

21 Turklāt prasītāja norāda, ka Apelācijas padomes nestrukturētās analīzes dēļ tā neesot izvērtējusi apstrīdētā dizainparauga autora liecību pēc būtības. Tā arī neesot pareizi veikusi iepriekš 19. punktā izklāstītās analīzes otro, trešo un ceturto posmu.

22 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

23 No Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. panta teksta, minētās regulas 10. apsvēruma un 2018. gada 8. marta sprieduma *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172) izriet, ka dizainparauga novērtēšana, ņemot vērā minēto tiesību normu, ietver šādus posmus: pirmkārt, jānosaka attiecīgā ražojuma tehniskā funkcija, otrkārt, jāanalizē minētā ražojuma izskata iezīmes Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta izpratnē un, treškārt, jāpārbauda, vai, ņemot vērā visus atbilstošos objektīvos apstākļus, šīs iezīmes nosaka vienīgi attiecīgā ražojuma tehniskā funkcija, citiem vārdiem sakot, vai nepieciešamība izpildīt šo tehnisko funkciju ir vienīgais faktors, kas ir noteicis šo iezīmju autora izvēli, ja tādiem cita rakstura apsvērumiem kā it īpaši apsvērumi, kas ir saistīti ar minētā ražojuma vizuālo aspektu, nav bijis nekādas nozīmes minēto iezīmju izvēlē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 8. marts, *DOCERAM*, C-395/16, EU:C:2018:172, 26. un 31. punkts). Ņemot vērā Regulas Nr. 6/2002 preambulas 10. apsvērumu, attiecīgā dizainparauga vienīgi funkcionālās iezīmes nav jāņem vērā, novērtējot, vai citas minētā dizainparauga iezīmes atbilst aizsardzības iegūšanas nosacījumiem, it īpaši – ņemot vērā Regulas Nr. 6/2002 4. panta 1. punktā paredzētos "novitātes" un "individuālas būtības" kritērijus.

24 No Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta un minētās regulas preambulas 10. apsvēruma izriet, ka tad, ja tiek secināts, ka vismaz vienu no attiecīgā ražojuma izskata iezīmēm nenosaka vienīgi minētā ražojuma tehniskā funkcija, attiecīgais dizainparaugs paliek spēkā un piešķir aizsardzību šai iezīmei.

25 Savukārt, kā izriet arī no Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta un minētās regulas preambulas 10. apsvēruma un kā to pamatoti norāda *EUIPO*, ja visas attiecīgā ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija, attiecīgais dizainparaugs nebūs spēkā, ja vien nav skaidri redzams, ka minēto iezīmju izkārtojumu nosaka apsvērumi, kas nav saistīti vienīgi ar nepieciešamību izpildīt attiecīgā ražojuma tehnisko funkciju, radot tostarp kopējo vizuālo iespaidu, kas neaprobežojas tikai ar tehnisku funkciju. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulā Nr. 6/2002 paredzētajai sistēmai izskatam dizainparaugā ir izšķiroša nozīme (skat. spriedumu, 2018. gada 8. marts, *DOCERAM*, C-395/16, EU:C:2018:172, 25. punkts un tajā minētā judikatūra) un līdz ar to iezīmju īpašu izkārtojumu varot izvēlēties citiem mērķiem, nevis nepieciešamībai pildīt tehnisku funkciju, it īpaši dekoratīviem nolūkiem un vispārīgāk – lai uzlabotu dizainparauga vizuālo aspektu.

26 Kā to pamatoti precizē *EUIPO*, iepriekš minētā īpašā izkārtojuma gadījumā attiecīgais dizainparaugs paliek spēkā un piešķir aizsardzību vienīgi šim īpašajam izkārtojumam, nevis vienīgi funkcionālajām ražojuma izskata iezīmēm, kuras skar šis izkārtojums.

27 No šī sprieduma 23.–26. punkta izriet, ka iepriekš 19. punktā izklāstītā prasītājas definīcija attiecībā uz analīzes posmiem, kas nepieciešami atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktam, būtībā ir pareiza. Tātad ir jāpārbauda, vai Apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā šos posmus ir piemērojusi pareizi.

28 Saistībā ar pirmo analīzes posmu Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 23. punktā norādīja, ka vispirms ir jānosaka ražojuma, kurā apstrīdētais dizainparaugs iekļaujas, tehniskā funkcija. Apelācijas padome ir ņēmusi vērā faktu, ka prasītāja, kas ir minētā dizainparauga īpašniece, pieteikumā, pamatojoties uz kuru apstrīdētais dizainparaugs tika reģistrēts, šo ražojumu ir aprakstījusi kā

"šķidruma sadales iekārtu" (apstrīdētā lēmuma 23. punkts). Apelācijas padome konstatēja, ka minētā ražojuma mērķis ir izklaidēt bērnus, atvieglojot ūdens spēļu organizēšanu (apstrīdētā lēmuma 33. punkts), un precizēja, ka šī ražojuma tehniskā funkcija ir vienlaikus uzpildīt vairākus piepūšamus balonus (apstrīdētā lēmuma 34. punkts). No iepriekš minētā izriet, ka pirmais analīzes posms, kas minēts iepriekš 23. punktā, apstrīdētajā lēmumā ir atrodams.

29 Saistībā ar otro analīzes posmu ir jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 34. punktā Apelācijas padome ir skaidri identificējusi un analizējusi attiecīgā ražojuma izskata iezīmes, kas ir šādas: pirmkārt, savienotājelements ar atveri un vairākiem caurumiem, otrkārt, vairākas caurulītes ir pievienotas savienotājelementam, treškārt, vairāki piepūšamie baloni ir piestiprināti caurulīšu galos, un, ceturtkārt, vairākas saites nostiprina balonus pie caurulītēm. No tā izriet, ka otrais analīzes posms, kas norādīts iepriekš 23. punktā, arī ir atrodams apstrīdētajā lēmumā.

30 Apstrīdētā lēmuma 33.–36. punktā Apelācijas padome veica trešo analīzes posmu, pārbaudot, vai katru no ražojuma izskata iezīmēm nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija. It īpaši apstrīdētā lēmuma 34. punktā Apelācijas padome, lai pārbaudītu četru identificēto iezīmju funkcijas, ir ņēmusi vērā šādu prasītājas un apstrīdētā dizainparauga īpašnieces preces ar nosaukumu *Bunch O Balloons* prezentāciju internetā:

"Savienotājelements laistīšanas šļūtenei ar 37 piestiprinātiem baloniem, kas automātiski uzpūšas, kad tie ir piepildīti ar ūdeni. [..] Nepiepūsti baloni ir savienoti ar 37 kātiem. Ap katra balona kaklu maza elastīga gumija stingri piefiksē balonu uz kāta. Kāti ir sasaistīti vienā uzgalī, kas var tikt savienots ar laistīšanas šļūteni uzpildes veikšanai. Šī sistēma ļauj vienlaikus piepildīt ar ūdeni visus balonus. Tiklīdz baloni ir piepildīti, atliek noslēgt ūdens padevi un sapurināt balonus, lai tos atbrīvotu un iekļautu jūsu arsenālā."

31 Turklāt Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 35. un 36. punktā, atbildot uz prasītājas argumentiem, kas izriet no apstrīdētā dizainparauga autora liecības, ir konstatējusi, ka ierīces vizuālais aspekts izriet no tās tehniskās funkcijas un ka, lai gan ir taisnība, ka principā pastāv alternatīvi dizainparaugi attiecībā uz konkrētā ražojuma izskata iezīmju izmēru, formu un novietojumu, tomēr šajā lietā ir jāņem vērā fakts, ka ražojuma iezīmes un veids, kādā tās ir izstrādātas, ļauj tam nevainojami funkcionēt. Turklāt apstrīdētā lēmuma 28. punktā Apelācijas padome konstatēja un apstiprināja Anulēšanas nodaļas analīzi, kurā apstrīdētais dizainparaugs tika izvērtēts kopumā. Tādējādi no apstrīdētā lēmuma 28., 35. un 36. punkta izriet, ka Apelācijas padome ir izskatījusi jautājumu par to, vai attiecīgā ražojuma izskata individuālo iezīmju izkārtojums rada kopējo vizuālo iespaidu, no kura var secināt, ka šo izkārtojumu nenosaka vienīgi apsvērumi saistībā ar nepieciešamību minētajam ražojumam pildīt savu tehnisko funkciju.

32 Tādējādi apstrīdētā lēmuma 37. un 38. punktā Apelācijas padome būtībā secināja, ka visas attiecīgā ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija, un apstrīdētā lēmuma 39. punktā – ka apstrīdētais dizainparaugs līdz ar to ir jāatzīst par spēkā neesošu.

33 No šī sprieduma 30.–32. punkta izriet, ka trešais analīzes posms, kas norādīts iepriekš 23. punktā, apstrīdētajā lēmumā ir ietverts.

34 Saistībā ar prasītājas identificēto un iepriekš 19. punktā norādīto analīzes ceturto posmu ir jākonstatē, ka, tā kā Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka visas attiecīgā ražojuma izskata iezīmes nosaka tā tehniskā funkcija, un līdz ar to ir secinājusi, ka apstrīdētais dizainparaugs ir spēkā neesošs, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar minētās regulas 8. panta 1. punktu, Apelācijas padomei nebija jāpārbauda minētā dizainparauga individuālā būtība.

35 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka Apelācijas padome ir veikusi visus nepieciešamos posmus, lai izvērtētu Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta piemērošanu. Jautājums par Apelācijas padomes vērtējumu pamatotību skar atšķirīgu problemātiku un tiks izskatīts, izvērtējot pārējos prasītājas izvirzītos pamatus.

36 Saistībā ar prasītājas iebildumu, ka Apelācijas padome neesot izvērtējusi pēc būtības apstrīdētā dizainparauga autora liecību, ir jānorāda, ka minētā liecība ir izklāstīta apstrīdētā lēmuma 14. punktā. Apstrīdētā lēmuma 35. punktā Apelācijas padome pēc būtības atbild uz prasītājas argumentāciju, kas ir balstīta uz minēto liecību. Konkrētāk, minētajā 35. punktā Apelācijas padome atbild uz argumentu, ka apstrīdētais dizainparaugs attiecas uz patērētājiem pārdodamo ražojumu, uz argumentu, ka pastāv vairāki citi veidi, kā panākt tādu pašu tehnisko rezultātu, kāds ir attēlots apstrīdētajā dizainparaugā, un vairākas iespējamas minētā dizainparauga variācijas, un uz argumentu, ka apstrīdētajam dizainparaugam ir "vienkāršs, skaidrs un elegants izskats". Apelācijas padome šos argumentus noraida, apgalvojot, ka tie negroza faktu, ka ierīces vizuālais aspekts patiešām izriet no tās tehniskās funkcijas un ka saskaņā ar 2018. gada 8. marta spriedumu *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172) tas vien, ka pastāv alternatīvs dizainparaugs, nenozīmē, ka ražojuma izskatu nosaka citi, nevis tehniski apsvērumi. Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 36. punktā izklāsta šo analīzi sīkāk.

37 No tā izriet, ka prasītājas iebildums, ka Apelācijas padome nav izvērtējusi pēc būtības apstrīdētā dizainparauga autora liecību, ir jānoraida.

38 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu, kas attiecas uz to, ka Apelācijas padome nav analizējusi attiecīgā ražojuma izskata iezīmes un tā tehnisko funkciju un ka tā ir izmantojusi kļūdainu Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta piemērošanas slieksni

39 Prasītāja pārmet Apelācijas padomei, pirmkārt, ka tā ir analizējusi attiecīgā ražojuma tehniskās iezīmes vai to veidojošos elementus, lai gan tai bija jāanalizē tā izskata iezīmes (pirmais iebildums), un, otrkārt, ka tā ir analizējusi minēto tehnisko iezīmju vai elementu funkcijas, lai gan tai bija jāanalizē ražojuma tehniskā funkcija (otrais iebildums). Prasītāja uzskata, ka no šīm kļūdām izriet, ka Apelācijas padome ir izvēlējusies atšķirīgu un mazāk stingru sākotnējo kritēriju nekā tas, kurš prasīts Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktā un interpretēts 2018. gada 8. marta spriedumā *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172) un saskaņā ar kuru ir jānoskaidro, vai katru ražojuma izskata iezīmi nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija (trešais iebildums).

40 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentāciju.

Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz to, ka Apelācijas padome nav analizējusi attiecīgā ražojuma izskata iezīmes

41 Vispirms ir jānorāda, ka Regulā Nr. 6/2002 nav sniegta precīza "ražojuma izskata iezīmju" definīcija. Minētās regulas 3. panta a) punktā ietvertajā dizainparauga definīcijā jēdziens "iezīmes" ir lietots plaši, ietverot visus iespējamos ražojuma izskata aspektus, it īpaši ražojuma līnijas, kontūras, krāsas, formas, virsmas struktūras un/vai materiālu. Kā pamatoti norāda *EUIPO*, šo iezīmju identificēšana ir jāveic katrā gadījumā atsevišķi un atkarībā no attiecīgās preces (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2019. gada 24. septembris, *Roxtec/EUIPO – Wallmax* (Melna kvadrāta ar septiņiem ziliem koncentriskiem riņķiem tajā attēls), T-261/18, EU:T:2019:674, 51. un 55. punkts).

42 Tādējādi ražojuma izskata iezīmju identificēšana atkarībā no konkrētā gadījuma – un it īpaši ņemot vērā tā sarežģītības pakāpi – var tikt veikta, īstenojot vienkāršu dizainparauga vizuālu analīzi, vai, gluži pretēji, tā var tikt balstīta uz padziļinātu pārbaudi, tās ietvaros ņemot vērā tādus vērtējumam piemērotus elementus kā pētījumi un ekspertīzes vai arī dati par intelektuālā īpašuma tiesībām, kuras agrāk tikušas piešķirtas saistībā ar attiecīgo preci (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2012. gada 19. septembris, *Reddig*/ITSB – *Morleys* (Naža rokturis), T-164/11, nav publicēts, EU:T:2012:443, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padome savu analīzi sāka, norādot, ka prasītāja pieteikumā, pamatojoties uz kuru apstrīdētais dizainparaugs tika reģistrēts, ir aprakstījusi ražojumu, uz kuru attiecas minētais dizainparaugs, kā "šķidruma sadales iekārtu" (apstrīdētā lēmuma 23. punkts).

44 Turpinājumā Apelācijas padome būtībā norādīja, ka tā ņems vērā Eiropas patenta pieteikumu EP 3 005 948 A 2, kas iesniegts prasītājas vārdā 2015. gada 3. oktobrī, lai iegūtu precīzāku informāciju un pierādījumus par iepriekš minētā ražojuma raksturu un apstrīdētā dizainparauga funkcionālajām iezīmēm (apstrīdētā lēmuma 25. punkts).

45 Tādējādi Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 34. punktā identificēja, ka ražojuma izskata iezīmes ir: pirmkārt, savienotājelements ar atveri un vairākiem caurumiem, otrkārt, vairākas caurulītes ir pievienotas savienotājelementam, treškārt, vairāki piepūšamie baloni ir nostiprināti caurulīšu galos, un, ceturtkārt, vairākas saites nostiprina balonus pie caurulītēm. Apelācijas padome uzskatīja, ka visas šīs iezīmes ir nepieciešamas tehniskā risinājuma darbībai, kas ļauj vienlaikus uzpildīt vairākus piepūšamus balonus.

46 Ir taisnība, ka saskaņā ar Apelācijas padomes analīzi četras iepriekš minētā ražojuma izskata iezīmes atbilst individuāliem elementiem, kas veido šo ražojumu. Proti, apstrīdētā lēmuma 33. punktā Apelācijas padome ir norādījusi, ka ražojums "šķidruma sadales iekārta" sastāv no savienotājelementa, kas var tikt pievienots tādai ūdens padeves ierīcei kā krāns vai laistīšanas šļūtene, ka ūdens sadale notiek, izmantojot vairākus kātus (caurulītes), kas ir pievienoti savienotājelementam ar caurumiem, un piepūšamie baloni, kurus kātu (caurulīšu) galos notur elastīgas gumijas, tiek piepildīti ar ūdeni. Apelācijas padome uzskatīja, ka, tiklīdz baloni ir pietiekami piepildīti ar ūdeni, šķidruma svars ļauj tiem atdalīties no kātiem, un elastīgās gumijas tos noslēdz, tādējādi aizturot ūdeni to iekšienē, un rezultātā šos balonus var izmantot ūdens spēlēs.

47 Tomēr apstāklis, ka pastāv sakritība starp attiecīgā ražojuma izskata iezīmēm un to veidojošajiem individuāliem elementiem, nenozīmē, ka Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdu minēto iezīmju identificēšanā. Saskaņā ar iepriekš 41. un 42. punktā ietvertajiem apsvērumiem ir jānorāda, pirmkārt, ka šo iezīmju identificēšana ir atkarīga no attiecīgā ražojuma. Šajā lietā, ņemot vērā šī ražojuma komplekso raksturu, ko veido vairāki individuāli elementi, ir loģiski, ka tā izskata iezīmes sakrīt ar šiem individuālajiem elementiem. Otrkārt, attiecībā uz metodi Apelācijas padomei bija tiesības, ņemot vērā attiecīgā ražojuma sarežģītību, veikt nevis tikai savu vienkāršo vizuālo analīzi, bet padziļinātu pārbaudi un identificēt kā tā izskata iezīmes tajā ietilpstošos redzamos elementus, kas veido šo izskatu.

48 Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, prasītājas iebildums, saskaņā ar kuru Apelācijas padome nav analizējusi attiecīgā ražojuma izskata iezīmes, ir jānoraida. Šo secinājumu apstiprina fakts, ka procesā *EUIPO* prasītāja pati bija piekritusi tam, ka attiecīgā ražojuma četri individuālie elementi patiešām ir tā izskata iezīmes.

Par otro iebildumu, kas attiecas uz to, ka Apelācijas padome nav analizējusi attiecīgā ražojuma tehnisko funkciju

49 Vispirms ir jānorāda, ka Apelācijas padome patiešām ir ņēmusi vērā attiecīgā ražojuma tehnisko funkciju, konstatējot, ka tās mērķis ir izklaidēt bērnus, atvieglojot ūdens spēļu organizēšanu (apstrīdētā lēmuma 33. punkts), un tehniskā funkcija ir vienlaikus uzpildīt vairākus piepūšamos balonus (apstrīdētā lēmuma 34. punkts).

50 Turpinot – Apelācijas padome pēc tam, kad bija identificējusi attiecīgā ražojuma izskata iezīmes, secināja, ka visas šīs iezīmes nosaka vienīgi minētā ražojuma tehniskā funkcija un tādējādi tas ietilpst Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta piemērošanas jomā (apstrīdētā lēmuma 38. un 39. punkts).

51 Līdz ar to ir jānoraida prasītājas iebildums, saskaņā ar kuru Apelācijas padome nav analizējusi attiecīgā ražojuma tehnisko funkciju.

52 Ir tiesa, ka, lai nonāktu pie iepriekš 50. punktā minētā secinājuma, Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 33. un 34. punktā ir analizējusi arī katras no četrām attiecīgā ražojuma izskata iezīmēm, proti, savienotājelementu, caurulīšu, balonu un saišu, tehnisko funkciju un katras no tām ieguldījumu minētā ražojuma tehniskās funkcijas panākšanā, proti, vairāku piepūšamu balonu, kas var tikt izmantoti ūdens spēlē, vienlaicīgu uzpildīšanu. Piemēram, kā minēts iepriekš 30. punktā, Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 34. punktā atsaucas uz šo iezīmju funkcijām, kuras prasītāja ir izklāstījusi internetā.

53 Šajā Apelācijas padomes pieejā kļūda nav pieļauta.

54 Ja attiecīgais dizainparaugs tiek piemērots tādam kompleksam ražojumam kā šajā lietā aplūkotais ražojums, kura izskata iezīmes sakrīt ar to veidojošajiem individuāliem elementiem, atbilde uz jautājumu, vai minētās iezīmes "nosaka vienīgi minētā ražojuma tehniskā funkcija" Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta izpratnē, vispirms prasa pārbaudīt tehniskās funkcijas katrai no šīm iezīmēm un pārbaudīt cēloņsakarību starp katras no šīm iezīmēm tehnisko funkciju un attiecīgā ražojuma tehnisko funkciju. Ja starp ražojuma iezīmes tehnisko funkciju un ražojuma tehnisko funkciju cēloņsakarība nepastāv, proti, ja šī iezīme neveicina ražojuma tehnisko funkciju, nevar apgalvot, ka šo iezīmi "nosaka vienīgi" ražojuma tehniskā funkcija. Savukārt, ja šāda cēloņsakarība pastāv, tā ļauj secināt, ka ražojuma izskata iezīme "vienīgi nosaka" minētā ražojuma tehnisko funkciju, ar nosacījumu, ka tādiem cita rakstura apsvērumiem kā nepieciešamība minētajam ražojumam izpildīt tā tehnisko funkciju, it īpaši apsvērumiem, kas ir saistīti ar vizuālo aspektu, nav bijis nekādas nozīmes šīs iezīmes izvēlē 2018. gada 8. marta sprieduma *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172, 31. punkts) izpratnē.

55 Lai ilustrētu iepriekš minētos apsvērumus, ir lietderīgi atsaukties uz savienotājelementa, kas pamanāms uz apstrīdētā dizainparauga, piemēru. Saskaņā ar iepriekšējo analīzi savienotājelements šajā gadījumā ir ne tikai attiecīgā kompleksā ražojuma izskata iezīme, bet arī minētā ražojuma individuālais elements, citiem vārdiem sakot, sastāvdaļa. Šī savienotājelementa funkcija ir attiecīgā ražojuma savienošana ar ūdens avotu, piemēram, krānu. Tādējādi ir skaidrs, ka, pat ja savienotājelementam, aplūkojot to atsevišķi, ir atšķirīga attiecīgā ražojuma funkcija, jo tas tiek izmantots, lai vienlaikus uzpildītu ūdeni vairākos balonos, tas tomēr sekmē šī ražojuma tehnisko funkciju. Šī cēloņsakarība var likt secināt, ka minēto savienotājelementu "vienīgi nosaka" attiecīgā ražojuma tehniskā funkcija, ja tādiem cita rakstura apsvērumiem kā nepieciešamība minētajam ražojumam izpildīt tā tehnisko funkciju, it īpaši apsvērumiem, kas ir saistīti ar vizuālo aspektu, nav bijis nekādas nozīmes minētā savienotājelementa izvēlē.

56 No tā izriet, kā pamatoti norāda *EUIPO*, – tas, ka attiecīgajam ražojumam ir vairākas iezīmes, no kurām katrai ir atšķirīga funkcija, neizslēdz Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta piemērošanu. Šajā tiesību normā nav prasīts, lai izskata iezīmes norādītu uz vienu vienīgu tehnisko rezultātu. Iezīmes var radīt vairākus tehniskus rezultātus, ja tie palīdz sasniegt ražojumam paredzēto tehnisko rezultātu.

57 Kā norāda *EUIPO*, ja netiktu pieļauta šāda Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta interpretācija, tas nozīmētu, ka šī tiesību norma netiktu piemērota noteiktām vienīgi funkcionālām iezīmēm tikai tādēļ, ka tās tieši nepilda attiecīgā ražojuma funkciju. Tāpat šīs tiesību normas piemērošana esot izslēgta attiecībā uz dizainparaugiem, kas ietver tikai ražojuma vai tā elementa daļu, jo šie dizainparaugi tikai reti izpildot paša ražojuma funkciju. Šāda situācija neatbilst minētās tiesību normas mērķim.

58 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jānoraida prasītājas iebildums par Apelācijas padomes analīzes metodi, kas izmantota, lai secinātu, ka visas attiecīgā ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija.

Par trešo iebildumu attiecībā uz Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta piemērošanas kritēriju, ko Apelācijas padome izmantojusi apstrīdētajā lēmumā

59 Prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka tā ir izmantojusi Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta piemērošanas kritēriju, kas ir mazāk stingrs nekā šajā tiesību normā paredzētais kritērijs, saskaņā ar kuru ir jābūt tā, ka ražojuma izskata iezīmes nosaka "vienīgi tā tehniskā funkcija". Iebilduma pamatojumam prasītāja norāda uz šādiem Apelācijas padomes apgalvojumiem: apstrīdētā lēmuma 34. punktā ietvertais apgalvojums, ka "visas šīs iezīmes ir nepieciešamas tehniskā risinājuma darbībai"; apstrīdētā lēmuma 35. punktā ietvertais apgalvojums, ka "ierīces vizuālais aspekts izriet no tā tehniskās funkcijas"; apstrīdētā lēmuma 36. punktā ietvertais apgalvojums, ka "šajā lietā tomēr ir jāņem vērā arī tas, ka iezīmes un veids, kādā tās ir izstrādātas, garantē arī tehnisku iedarbību, kas ļauj ražojumam funkcionēt nevainojami"; apstrīdētā lēmuma 37. punktā ietvertie apgalvojumi, ka "visas apstrīdētā [dizainparauga] būtiskās iezīmes tika izvēlētas, lai izstrādātu ražojumu, kas veic savu funkciju", un ka "neviena no šīm iezīmēm nav izvēlēta tikai, lai uzlabotu ražojuma izskatu".

60 Ir jākonstatē, ka, protams, iepriekš minētais Apelācijas padomes apstrīdētajā lēmumā izmantotais formulējums ne vienmēr sakrīt ar Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktā ietverto formulējumu. Tomēr prasītājas kritizētā terminoloģija, aplūkojot to šī lēmuma kontekstā un ņemot vērā tā vispārējo struktūru, pati par sevi nepierāda, ka Apelācijas padome būtu kļūdaini piemērojusi šo pantu. Apelācijas padome, atsaucoties uz iepriekš minēto tiesību normu, apstrīdētā lēmuma 38. punktā ir nepārprotami secinājusi, ka visas attiecīgā ražojuma izskata iezīmes pilda tikai tās tehnisko funkciju.

61 No tā izriet, ka šis prasītājas iebildums un līdz ar to otrais pamats kopumā ir jānoraida.

Par trešo pamatu – kļūdu, ko Apelācijas padome pieļāvusi, analizējot citus prasītājai piederošos Kopienas dizainparaugus un tās Eiropas patenta pieteikumu

62 Prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka tā nav apšaubījusi Anulēšanas nodaļas analīzi, saskaņā ar kuru tas vien, ka prasītāja ir vairāku vizuāli atšķirīgu Kopienas dizainparaugu, kas tiek izmantoti ražojumam "šķidruma sadales iekārta", īpašniece, ļauj secināt, ka visas attiecīgā ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija.

63 Prasītāja arī pārmet Apelācijas padomei, ka tā ir uzskatījusi, ka, ņemot vērā to, ka prasītāja ir iesniegusi patenta pieteikumu attiecībā uz to pašu ražojumu, uz kuru attiecas apstrīdētais dizainparaugs, kurā ir ietverts detalizēts šī ražojuma izskata iezīmju apraksts, šīs iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija. Prasītāja uzskata, ka šis patenta pieteikums var būt tikai informācijas avots par iemesliem, kuri likuši izvēlēties attiecīgā ražojuma izskata iezīmes, un tas nevar būt īsceļš, kas ļautu neveikt 2018. gada 8. marta spriedumā *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172) prasīto un pirmajā pamatā aprakstīto strukturēto analīzi.

64 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas iebildumu pamatotību.

65 Ir jānorāda, ka 2018. gada 8. marta spriedumā *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172, 32. punkts) Tiesa ir precizējusi, ka alternatīvu dizainparaugu esamība nav noteicošā saistībā ar jautājumu, vai attiecīgā ražojuma tehniskā funkcija ir vienīgais faktors, kas ir noteicis tā izskata iezīmes.

66 Tāpat ir jāatgādina, ka Tiesa 2018. gada 8. marta spriedumā *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172, 36. un 37. punkts) uzskatīja, ka tādu alternatīvu dizainparaugu esamība, kuri ļauj izpildīt to pašu tehnisko funkciju, ir atbilstošs objektīvs apstāklis, kas ir jāņem vērā, izvērtējot jautājumu, vai attiecīgā ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija (skat. iepriekš 17. punktu).

67 Ņemot vērā šos precizējumus, ir jāizvērtē abi prasītājas iebildumi.

Par iebildumu, kas attiecas uz citu prasītājai piederošo Kopienas dizainparaugu esamību

68 Lai novērtētu prasītājas iebildumu par to, ka tai pieder citi dizainparaugi, ko izmanto ražojumam "šķidruma sadales iekārta", vispirms ir lietderīgi atsaukties uz Anulēšanas nodaļas lēmumu.

69 Anulēšanas nodaļa norādīja, ka, pat ja attiecīgais process attiecas uz apstrīdētā dizainparauga spēkā esamību, ņemot vērā 2018. gada 8. marta spriedumu *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172), ir būtiski ņemt vērā citus prasītājai piederošos Kopienas dizainparaugus, attiecībā uz kuriem kopā ar apstrīdēto dizainparaugu ir iesniegts pieteikums par komplekso reģistrāciju (Anulēšanas nodaļas lēmuma 8. lpp.).

70 Anulēšanas nodaļa norādīja, ka vismaz četri dizainparaugi no tiem, kas minēti prasītājas kombinētajā pieteikumā, ilustrējot iespējamās alternatīvas, lai sasniegtu vienu un to pašu tehnisko risinājumu, atstājot maz vietas citām alternatīvām. Anulēšanas nodaļa uzskata, ka dažādās attēloto caurulīšu un balonu konfigurācijas ir tikai dažādi veidi, kas ļauj vienlaikus piepildīt daudzus balonus, un ka, reģistrējot šīs formas, prasītāja saviem konkurentiem dotu tikai nelielu iespēju nonākt pie tāda paša rezultāta (Anulēšanas nodaļas lēmuma 9. lpp.).

71 Tādējādi Anulēšanas nodaļa, atsaucoties uz nepieciešamību ņemt vērā atbilstošos objektīvos apstākļus, lai piemērotu Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktu, uzskatīja, ka šāds objektīvs apstāklis šajā lietā var būt tas, ka visas šajā lietā norādītās alternatīvās formas ir aizsargātas, tās reģistrējot kā Kopienas dizainparaugu, kā tas ir apstrīdētā dizainparauga gadījumā, un tātad tās nevar tikt uzskatītas par konkurentiem pieejamām alternatīvām (Anulēšanas nodaļas lēmuma 9. lpp.). Tāpat ir svarīgi norādīt – kā izriet no Anulēšanas nodaļas lēmuma –, ka tā nav minējusi tikai šo apsvērumu, lai secinātu, ka ir piemērojams Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkts, bet ir ņēmusi vērā arī citus faktorus, tostarp prasītājas patenta pieteikumu un attiecīgā ražojuma raksturu, kas ir paredzēts vienreizējai izmantošanai (Anulēšanas nodaļas lēmuma 9. un 10. lpp.).

72 No tā izriet, ka Anulēšanas nodaļa ir ņēmusi vērā citus prasītājai piederošos Kopienas dizainparaugus kā vienu no faktoriem, lai novērtētu, vai attiecīgā ražojuma izskata iezīmes šajā lietā ir noteikusi vienīgi tā tehniskā funkcija Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta izpratnē.

73 Apelācijas padome apstiprināja šo Anulēšanas nodaļas pieeju. Tā apstrīdētā lēmuma 29. punktā konstatēja, ka Anulēšanas nodaļa bija pilnībā tiesīga ņemt vērā citus prasītājas Kopienas dizainparaugus, jo saskaņā ar 2018. gada 8. marta spriedumu *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172) ir jāņem vērā visi katra atsevišķā gadījuma objektīvie apstākļi un viens no šiem apstākļiem ir informācija, kas varēja tikt iegūta no citām prasītājas reģistrācijām, kuras attiecas uz to pašu ražojumu.

74 Kā ir konstatēts turpmāk 81. punktā, Apelācijas padome ir ņēmusi vērā arī citus "attiecīgos objektīvos apstākļus" 2018. gada 8. marta sprieduma *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172) izpratnē, lai secinātu, ka visas attiecīgā ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija.

75 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas pirmais iebildums ir balstīts uz kļūdainu apstrīdētā lēmuma izpratni, jo Apelācijas padome nav pamatojusies tikai uz citu prasītājas Kopienas dizainparaugu esamību, lai secinātu Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta piemērojamību. Ar šādu pamatojumu pirmais iebildums ir jānoraida.

Par iebildumu saistībā ar prasītājas Eiropas patenta pieteikumu

76 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka Apelācijas padome prasītājas Eiropas patenta pieteikumu ir izmantojusi kā būtisku informācijas avotu, lai novērtētu apstrīdēto dizainparaugu, ņemot vērā Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktu.

77 Tādējādi Apelācijas padome būtībā ir konstatējusi, ka patenta pieteikums attiecas tieši uz to pašu ražojumu, uz kuru attiecas apstrīdētais dizainparaugs (skat. apstrīdētā lēmuma 30.–32. punktu).

78 Apelācijas padome ir izmantojusi patenta pieteikumā ietverto informāciju, lai noteiktu ražojuma, uz kuru attiecas apstrīdētais dizainparaugs, veidojošos elementus, kā arī tā mērķi, proti, bērnu izklaide, veicinot ūdens spēļu organizēšanu (apstrīdētā lēmuma 33. punkts).

79 Apelācijas padome ir izmantojusi arī patenta pieteikumā ietverto informāciju, lai noteiktu četru attiecīgā ražojuma izskata iezīmju, proti, savienotājelementa, caurulīšu, balonu un saišu, tehnisko funkciju, kā arī cēloņsakarību starp šo četru iezīmju tehnisko funkciju un attiecīgā ražojuma tehnisko funkciju. Apelācijas padome konstatēja, ka iepriekš minētās iezīmes ir aprakstītas detalizētāk patenta pieteikumā un ka šie abi rīki (apstrīdētais dizainparaugs un pieteiktais patents) attiecas uz vienu un to pašu ražojumu (apstrīdētā lēmuma 34. punkts).

80 Turklāt apstrīdētā lēmuma 35. punktā Apelācijas padome ir norādījusi, ka tā apstiprina Anulēšanas nodaļas analīzi, kas ir balstīta uz prasītājas patenta pieteikumu. It īpaši Anulēšanas nodaļa bija norādījusi, ka ražojuma, uz kuru attiecas apstrīdētais dizainparaugs, izskats nav uzlabots salīdzinājumā ar patenta pieteikumā norādīto vienkāršo īstenošanas piemēru un ka šis piemērs ir gandrīz identisks apstrīdētajam dizainparaugam (Anulēšanas nodaļas lēmuma 11. lpp.).

81 Turklāt ir jānorāda, ka Apelācijas padome nav balstījusies vienīgi uz prasītājas patenta pieteikumu, lai secinātu, ka attiecīgā ražojuma izskata iezīmes nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija. Tā ir ņēmusi vērā arī citus "attiecīgos objektīvos apstākļus" 2018. gada 8. marta sprieduma *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172) izpratnē, proti, apstrīdēto dizainparaugu (apstrīdētā lēmuma 35. punkts), attiecīgā ražojuma raksturu un izmantošanu (apstrīdētā lēmuma 33. punkts), objektīvus datus, kas norāda iemeslus, kuri ir likuši izvēlēties attiecīgā ražojuma izskata iezīmes, proti, minēto iezīmju funkciju (apstrīdētā lēmuma 34. punkts), un citus prasītājas dizainparaugus (apstrīdētā lēmuma 29. punkts).

82 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Apelācijas padome nav pamatojusies tikai uz prasītājas patenta pieteikumu, kā norāda prasītāja (šā sprieduma 63. punkts). No tā arī izriet, ka Apelācijas padomes analīze nav bijusi 2018. gada 8. marta spriedumā *DOCERAM* (C-395/16, EU:C:2018:172) prasītās analīzes "īsceļš".

83 Tādējādi prasītājas otrais iebildums un līdz ar to trešais pamats kopumā ir jānoraida.

Par ceturto pamatu, kas attiecas uz Apelācijas padomes pieļautajām kļūdām vērtējumā

84 Prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka četras attiecīgā ražojuma izskata iezīmes, kuras ir identificējusi Apelācijas padome, nenosaka vienīgi minētā ražojuma tehniskā funkcija un, otrkārt, ka šīs četras iezīmes neveidojot attiecīgā ražojuma izskata iezīmju kopumu. No tā izrietot, ka apstrīdētais dizainparaugs neesot bijis jāatceļ, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktu, neveicot analīzi saskaņā ar minētās regulas 4.–6. pantu.

85 Prasītāja, atsaucoties uz apstrīdētā lēmuma 35. punktu, kā attiecīgā ražojuma izskata iezīmes, ko nenosaka tikai tā tehniskā funkcija, identificē šādas iezīmes: apstrīdētā dizainparauga "atturīgs un skaidrs izskats", kas esot identisks vai līdzīgs "ziedam ar kātu" izvēlētā kātu garuma dēļ salīdzinājumā ar balonu garumu, un "minētā dizainparauga proporcijas kopumā, [kura] garums ir aptuveni 18 reizes lielāks par platumu, tādējādi piešķirot [minētajam] dizainparaugam smalku un elegantu izskatu, kas lietotājam ir pievilcīgs". Prasītāja uzskata, ka nevienu no šīm iezīmēm nenosaka vienīgi ražojuma tehniskā funkcija.

86 Lai pamatotu savu argumentāciju, prasītāja atsaucas uz apstrīdētā dizainparauga autora liecību, kas tika iesniegta procesā Apelācijas padomē.

87 Iepriekš minētajā liecībā apstrīdētā dizainparauga autors paskaidroja, ka pastāv citi veidi, nevis tas, ko parāda apstrīdētais dizainparaugs, lai panāktu to pašu tehnisko funkciju. Piemēram, "caurulītes varētu tikt savienotas pa taisni šļūtenes garumā vai tikt izvietotas spirālē apkārt šļūtenes garumam vai radiāli izkārtotas no centrālā punkta" (liecības 6. punkts).

88 Tādā pašā nozīmē, pēc autora domām, dažādi apstrīdētā dizainparauga aspekti varētu būt atšķirīgi, piemēram, savienotājelementa forma, caurulīšu skaits, atstatums un garums, kā arī vairāku caurulīšu ar atšķirīgu garumu kombinācija (liecības 7. punkts).

89 Autors apgalvoja, ka apstrīdētais dizainparaugs ir estētiskāks nekā jebkurš dizainparaugs, kas atbilst tehniskajai funkcijai, atbilstoši vienam no alternatīvajiem veidiem, kas uzskaitīti viņa liecības 6. punktā, jo tam ir garena forma un garums ir aptuveni četras reizes lielāks par tā platumu. Līdz ar to apstrīdētajam dizainparaugam esot vienkāršs, skaidrs un elegants izskats (liecības 8. punkts). Autors apgalvoja, ka viņa liecības 7. punktā minēto aspektu izkārtojuma izvēli esot noteicis fakts, ka šis izkārtojums esot viens no iespējamiem izkārtojumiem, kas ļauj apstrīdētajam dizainparaugam būt ar garenu formu, kura tam piešķir vienkāršu, skaidru un elegantu izskatu (liecības 9. punkts).

90 Autors atsaucās arī uz attiecīgā ražojuma (ar komercnosaukumu *Bunch O Balloons*) komerciālajiem panākumiem un viņa saņemtajām godalgām, kas bija balstītas uz kritērijiem, kuri ietver ražojuma dizaina pievilcības pakāpi patērētāju vidū (liecības 10. un 11. punkts).

91 Prasītāja izvirza arī argumentus, lai pamatotu apstrīdētā dizainparauga individuālo raksturu, un apstrīd Regulas Nr. 6/2002 8. panta 2. punkta piemērošanu šajā lietā.

92 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

93 Pirmkārt, ir jānorāda, ka prasītāja neizvirza nevienu argumentu, lai pamatotu savu apgalvojumu, saskaņā ar kuru četras attiecīgā ražojuma izskata iezīmes, kuras Apelācijas padome ir identificējusi apstrīdētā lēmuma 34. punktā, proti, savienotājelements ar atveri un vairākiem caurumiem, vairākas caurulītes, kas pievienotas savienotājelementam, vairāki piepūšamie baloni, kas nostiprināti caurulīšu galos, un vairākas saites, kas nostiprina balonus pie caurulītēm, nenosaka vienīgi minētā ražojuma tehniskā funkcija. Tāpēc šis apgalvojums ir jānoraida.

94 Otrkārt, ir jānorāda, ka prasītāja savā argumentācijā būtībā atsaucas uz attiecīgā ražojuma izskata iezīmju izkārtojumu un uz apstrīdētā dizainparauga kopējo iespaidu, kas esot "atturīgs un skaidrs", līdzīgs "ziedam ar kātu". Apstrīdētā dizainparauga autors savā liecībā atsaucas arī uz izskata iezīmju īpašo izkārtojumu, ko nosakot estētiski apsvērumi, kā arī uz minētā dizainparauga kopējo iespaidu.

95 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, lai noteiktu, vai uz ražojuma izskata attiecīgajām iezīmēm attiecas Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkts, ir jāņem vērā visi katra konkrētā gadījuma atbilstošie objektīvie apstākļi un ka šāds vērtējums it īpaši ir jāveic, ņemot vērā attiecīgo dizainparaugu, objektīvos apstākļus, kas atspoguļo iemeslus, kuri ir noteikuši attiecīgā ražojuma izskata iezīmju izvēli, datus saistībā ar tā izmantošanu vai arī tādu alternatīvu dizainparaugu esamību, kuri ļauj izpildīt to pašu tehnisko funkciju, ciktāl šie apstākļi, šie dati un šī esamība ir pamatoti ar uzticamiem pierādījumiem (spriedums, 2018. gada 8. marts, *DOCERAM*, C-395/16, EU:C:2018:172, 36. un 37. punkts).

96 Izskatāmajā lietā ir jākonstatē, ka Apelācijas padome, apstiprinot Anulēšanas nodaļas lēmumu, ir ņēmusi vērā objektīvos apstākļus, ko apstiprina uzticami pierādījumi, uz kuriem atsaucas abas pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējas, lai novērtētu apstrīdēto dizainparaugu, ņemot vērā Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktu. Apelācijas padome tostarp ir ņēmusi vērā prasītājas patenta pieteikumu un ir konstatējusi, ka šis pieteikums attiecas tieši uz to pašu ražojumu, uz kuru attiecas apstrīdētais dizainparaugs (apstrīdētā lēmuma 32. punkts). Šis patenta pieteikums palīdzēja Apelācijas padomei analizēt ražojumu, uz kuru attiecas apstrīdētais dizainparaugs, un konstatēt, ka četri individuālie elementi, kas veido ražojumu un veicina tā tehnisko funkciju, atbilst tā izskata

iezīmēm (apstrīdētā lēmuma 33. un 34. punkts). Tādējādi Apelācijas padome pamatoti ir secinājusi, ka apstrīdētais dizainparaugs neatšķiras no agrāk iesniegtā patenta (apstrīdētā lēmuma 34. punkts) un ka visi attiecīgā ražojuma vizuālo izskatu veidojošie individuālie elementi pilda tehnisku funkciju (apstrīdētā lēmuma 35. punkts).

97 Apelācijas padome ir apstiprinājusi arī Anulēšanas nodaļas secinājumu, kurš izriet no apstrīdētā dizainparauga kopējā vērtējuma un saskaņā ar kuru nav pierādīts, ka apstrīdētā dizainparauga izstrādes procesā bija ņemti vērā ar vizuālo aspektu saistīti apsvērumi (apstrīdētā lēmuma 28. punkts). Tādējādi Apelācijas padome apstiprināja Anulēšanas nodaļas vērtējumu, saskaņā ar kuru tā nevarēja saskatīt nekādus uzlabojumus ar apstrīdēto dizainparaugu aizsargātā ražojuma salīdzinājumā ar patenta pieteikumā norādīto vienkāršo izpildes paņēmienu.

98 Prasītājas argumentācija neatspēko iepriekš minētos Apelācijas padomes vērtējumus. Proti, prasītājas apgalvojums attiecībā uz apstrīdētā dizainparauga veidolu "atturīgs un skaidrs" un tā līdzību "ziedam ar kātu" (skat. iepriekš 85. punktu) kā piemērs ir pretrunīgs, un, kā izriet no *EUIPO* administratīvās lietas materiāliem, raksta *Bunch O Balloons will revolutionize water fights* (*Bunch O Balloons* radikāli mainīs ūdens spēles) autors ir aprakstījis attiecīgā produkta izskatu kā "saplacis vīnogu ķekars". Tādējādi prasītājas norādītais ražojuma vizuālais iespaids šķiet patvaļīgs vai vismaz pārāk nenoteikts un nav pamatots ar objektīviem datiem.

99 Līdz ar to ir jāapstiprina Apelācijas padomes secinājums apstrīdētā lēmuma 35. punktā, saskaņā ar kuru prasītājas apgalvojums, kas izklāstīts iepriekš 85. punktā, nekādi nemaina faktu, ka ierīces vizuālo aspektu nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija.

100 Treškārt, saistībā ar apstrīdētā dizainparauga autora liecību, uz kuru atsaucas prasītāja, vispirms ir jānorāda, ka šai liecībai ir ierobežots pierādījuma spēks, ciktāl tajā ir ietverts minētā autora personīgs un subjektīvs viedoklis un šim autoram kā prasītājas priekšsēdētājam un īpašniekam ir personīga ieinteresētība, lai apstrīdētais dizainparaugs būtu spēkā. No tā izriet, ka šī liecība, ciktāl tajā ir norādīts uz apstrīdētā dizainparauga "vienkāršu, skaidru un elegantu" izskatu un ciktāl to neapstiprina neviens cits pierādījums, kas nāk no uzticamiem un objektīviem avotiem, nerada Vispārējās tiesas pārliecību par to, ka apstrīdētā dizainparauga radīšanā esot ņemti vērā estētiskie apsvērumi.

101 Turpinājumā ir jānorāda, ka autors būtībā liecina, ka ir iespējams izstrādāt alternatīvus dizainparaugus, ņemot vērā to iezīmju izmēru, formu un proporcijas, kas pilda to pašu tehnisko funkciju, kāda ir attiecīgajam ražojumam. Šajā ziņā ir jāatgādina – tāpat kā to ir darījusi Apelācijas padome (skat. apstrīdētā lēmuma 35. un 36. punktu) –, ka Tiesas skatījumā alternatīvu dizainparaugu esamība nav noteicošā saistībā ar jautājumu, vai attiecīgā ražojuma tehniskā funkcija ir vienīgais faktors, kas ir noteicis tā izskata iezīmes (spriedums, 2018. gada 8. marts, *DOCERAM*, C-395/16, EU:C:2018:172, 32. punkts). Izskatāmajā lietā, ņemot vērā objektīvos elementus, kurus Apelācijas padome ir ņēmusi vērā, lai secinātu, ka Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkts ir piemērojams, Vispārējā tiesa uzskata, ka apstrīdētā dizainparauga autora apgalvojumi nav pietiekami, lai atspēkotu šo Apelācijas padomes secinājumu.

102 Turklāt ir jānoraida arī apstrīdētā dizainparauga autora apgalvojumi par ražojuma, kurā ir izmantots minētais dizainparaugs, komerciālajiem panākumiem, kā arī par viņa saņemtajām godalgām. Minētā ražojuma komerciālie panākumi nenozīmē, ka apstrīdētā dizainparauga izstrādē ir ņemti vērā apsvērumi, kas nav saistīti tikai ar nepieciešamību pildīt tā tehnisko funkciju. Attiecībā uz argumentu par saņemtajām godalgām no lietas materiāliem izriet, ka kritēriji, pamatojoties uz kuriem šīs godalgas tika piešķirtas, neattiecas tikai uz attiecīgo preču dizainu, un no tā neizriet, ka attiecīgais ražojums būtu bijis godalgots tā dizaina dēļ. No tā izriet, ka iepriekš minētais arguments neapstiprina prasītājas apgalvojumu.

103 Ceturtkārt, ir jānoraida prasītājas argumenti par apstrīdētā dizainparauga individuālo raksturu un Regulas Nr. 6/2002 8. panta 2. punkta piemērošanu šajā lietā (skat. iepriekš 91. punktu), jo Apelācijas padome nav lēmusi par šiem strīda aspektiem un lēmumu pieņēma, tikai pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punktu. Līdz ar to Vispārējai tiesai nav pilnvaru lemt par šiem aspektiem ne saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu, ne saistībā ar prasību grozīt lēmumu (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 5. jūlijs, *Edwin*/ITSB, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 71. un 72. punkts).

104 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ceturtais pamats un līdz ar to prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

105 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus saskaņā ar to prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Tinnus Enterprises LLC* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) un *Koopman International BV* tiesāšanās izdevumus.

Kornezov Buttigieg Kowalik-Bańczyk

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2020. gada 18. novembrī.

[Paraksti]